

# Μικροί Διαξιφισμοί

## Μέρος 1<sup>ο</sup>: Η Σύγχρονη Ελληνική Πραγματικότητα

του Διαμαντή Κρυωνίδη\*

Η αρχαία λυρική ποιητική παράδοση προβάλλει την Ελένη ως αιώνιο πρότυπο κάλλους και ταυτόχρονα αιτία του τρωικού πολέμου και των δεινών που προκάλεσε στους Έλληνες. Στην «Ελένη» του Ευριπίδη, ο τραγικός ποιητής αξιοποιεί μια παράδοση, η επινόηση της οποίας ανάγεται πιθανότατα στον ποιητή Στησίχορο ή στον Ησίοδο. Η παράδοση αυτή διαφοροποιείται καθώς συνδυάζει την παρουσία ενός «ειδώλου»,<sup>1</sup> της Ελένης στην Τροία, με την παράλληλη απόκρυψη της πραγματικής Ελένης στην Αίγυπτο υπό την προστασία του βασιλιά Πρωτέα. Για χρόνια λοιπόν, Έλληνες και Τρώες μένουν παγιδευμένοι, όπως τελικά αποδεικνύεται, σ' ένα είδωλο, μια απατηλή εικόνα.

Η παραλλαγή αυτή της επικής ιστορίας αναδεικνύει την ουσιώδη διαφορά μεταξύ του φαίνεσθαι και του είναι. Και αυτό ακριβώς το στοιχείο είναι που προσδίδει μια ιδιαίτερα επίκαιρη αξία στο έργο σήμερα. Η παρούσα δηλαδή κατάσταση εμφανίζει τους σύγχρονους Αχαιούς παγιδευμένους όχι στα δίχτυα του ειδώλου της ωραίας Ελένης, αλλά στην οφθαλμαπάτη της εξιδανικευμένης ελληνικής χώρας, η οποία ανατροφοδοτείται συνεχώς από την ιδέα ότι τόσο οι λιγοστοί «τυχεροί» άνθρωποι που διαβιούν στην Ελλάδα όσο και ο ίδιος ο ελληνικός τόπος αποτελούν την ελληνική επίγεια εκδοχή τού ουράνιου παραδείσου.

Από την άλλη πλευρά, είναι αλήθεια βέβαια πως τα τελευταία τριάντα χρόνια η Ελλάδα από την πα-



*\*Απόφοιτος Νομικής Σχολής  
ΔΠΘ, Υπ. Δρ. Θεολογίας της  
Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ*



Η παρούσα  
κατάσταση  
εμφανίζει τους  
σύγχρονους Αχαιούς  
παγιδευμένους όχι  
στα δίχτυα του  
ειδώλου της ωραίας  
Ελένης, αλλά  
στην οφθαλμαπάτη  
της εξιδανικευμένης  
ελληνικής χώρας

ραδοσιακή, αγροτική, «απομονωμένη» κοινωνία του 19ου αιώνα μετεξελίχθηκε σε μια περισσότερο αστική, δημοκρατική, πολύπολιτισμική, ευρωπαϊκή κοινωνία. Αυτό όμως απέχει πολύ από την σχεδόν μυθική εικόνα που προβάλλουμε στους εαυτούς μας.

Έτσι, αξίζει ενδεικτικά να ειπωθεί πως, ενώ είμαστε πεπεισμένοι ότι η Ελλάδα είναι ο ομορφότερος τόπος επί γης, την ίδια στιγμή δε διστάζουμε να αμαυρώνουμε την εικόνα της με κάθε τρόπο στο βωμό ιδιοτελών, πρόσκαιρων και ποταπών σκοπών. Από την παράνομη εναπόθεση παντός είδους λυμάτων-απορριμμάτων έως την άναρχη και ανεξέλεγκτη ανοικοδόμηση, όλα αποτελούν εκφάνσεις μίας σχιζοειδούς συμπεριφοράς. Και αυτό διότι την επόμενη ακριβώς στιγμή, οι ίδιοι επικαλούμαστε τα ήθη και έθιμα, τις ελληνικές αρετές, την ελληνική φύση, τους αρχαίους προγόνους κτλ. για να συντηρήσουμε την ωραιοποιημένη εικόνα που έχει εντυπωθεί στο συλλογικό υποσυνείδητο για τον τέλει από κάθε άποψη σύγχρονο ελληνικό τόπο, ξεχνώντας αυτοστιγμεί κάθε μελανό στίγμα της.

Ο μύθος όμως του ελληνικού πολιτισμού είναι παρών. Αρκεί μόνο ο σημερινός επισκέπτης να χρησιμοποιήσει το οδικό δίκτυο ή ακόμα καλύτερα -και για μεγιστοποίηση της εμπειρίας- να τολμήσει να κινηθεί εντός των αστικών κέντρων για να διαπιστώσει την αληθινή «πρόοδο», τη μοναδική ελληνική «αισθητική» αλλά και «καλλιέργεια» των Ελλήνων (συν)οδηγών.

Ο Έλληνας σήμερα, ως άλλος Μενέλαος, πρέπει να πάψει να στέκεται εκστατικά μπροστά στο σύγχρονο ελληνικό είδωλο, να αντικρύσει με πνεύμα κριτικό τη ελληνική πραγματικότητα και να άρει τελικώς το πέπλο ομίχλης που την επικαλύπτει. «Εἴ τις ἔχει οὖς ἀκουσάτω»!<sup>2</sup>

#### Υποσημειώσεις

1. Ο όρος χρησιμοποιείται για να δηλώσει το σωσία της Ελένης. Αναφορικά με τη φύση του, στην παράδοση γίνεται λόγος άλλοτε για αιθέρα και άλλοτε για ομίχλη.

2. Αποκάλυψις Ιωάννου, 13.9.

## Μέρος 2<sup>ο</sup>

# Η Πορεία προς τις Χάρτινες Κούπες\*

Απ' τον «Κυρ Μέντιο» στο «In Da Club»  
με Σταθμό τις Μεγάλες Αθλητικές Επιτυχίες

του Κωνσταντίνου Μελισσά

Ευρωμπάσκετ 1987, Ελληνική Ομάδα Στίβου, «Ομάδα Όνειρο» Αρσης Βαρών, Euro 2004, Ολυμπιακοί Αγώνες, χρυσό μετάλλιο στο Πανευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Μπάσκετ 2005, δεύτερη θέση στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Μπάσκετ 2006 εσχάτως. Η σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα έχει σμιλευτεί περίτεχνα μέσα από τις μεγάλες αθλητικές επιτυχίες της χώρας μας, αλλά δυστυχώς μόνο από αυτές.

Οι ανέλπιστοι αθλητικοί θρίαμβοι αποδείχθηκαν ανίκανοι να δώσουν -πέρα από πρόσκαιρη ψυχολογική ανάταση- ώθηση στο νεοέλληνα για περαιτέρω αξιοποίηση των ικανοτήτων του και ακαταγώνιστη ορμή για την πραγμάτωση αληθινά σπουδαίων σχεδίων.

Εν τω μεταξύ, η ένταξη στην ΕΕ και μετέπειτα στην ΟΝΕ επιτεύχθηκαν άκοπα και απατηλά με τη βοήθεια ορδών (λαθρο)μεταναστών, πολλών εν πολλοίς ανεκμετάλλευτων ευρωπαϊκών κονδυλίων και αρκετών «έξυπνων» οικονομικών ισολογισμών.

Έτσι, ο σύγχρονος Έλληνας δε στόχευσε σχεδόν ποτέ με συνέπεια στην κατάκτηση ουσιαστικότερων υψιπέδων της επιστήμης και του πολιτισμού, ούτε διακόρευσε ουσιαστικά ποτέ το σκοτεινό βαρύ πέπλο της μίζερής του πραγματικότητας, όπως αυτό συντίθεται από τις δυσμενείς διεθνείς «συγκυρίες» (εκτόξευση τιμής πετρελαίου, τρομοκρατία, πολιτικό μέλλον της ΕΕ, απροκάλυπτη παραβίαση της ιδιωτικότητας, μυστικές φυλακές κ.ά.), τα δυσθεώρητα



*\*Χάρτινη Κούπα = βραβείο ή έπαθλο για στόχο εν τέλει ασήμαντο ή άλλη επίπλαστη αιτία*

Η ένταξη  
στην ΕΕ και  
μετέπειτα στην  
ΟΝΕ επιτεύχθηκαν  
άκοπα και απατηλά  
με τη βοήθεια  
ορδών (λαθρο)  
μεταναστών,  
πολλών εν πολλοίς  
ανεκμετάλλευτων  
ευρωπαϊκών  
κονδυλίων και  
αρκετών «έξυπνων»  
οικονομικών  
ισολογισμών

πιστωτικά χρέη, την ανεργία, την κατασπάραξη των εργασιακών κεκτημένων, το νεποτισμό, την αναξιοκρατία, την πανταχού εξαπλωμένη διαφθορά, τους αδίστακτους κρατικούς λειτουργούς, τα υπό πλήρη έλεγχο ανεξέλεγκτα ΜΜΕ, την καταρράκωση της ανώτατης δημόσιας εκπαίδευσης και τις λοιπές Σκύλες και Χάρυβδες που μας καταδυναστεύουν μέσα σ' ένα καθεστώς δημοκρατικού ολοκληρωτισμού.

Αντίθετα, τη στιγμή που η σύγχρονη αδυσώπητη ελληνική πραγματικότητα διαμορφώνεται και παραμορφώνεται ταχύτατα τον καιρό της αδιάκριτα σαρωτικής παγκοσμιοποίησης και του ισοπεδωτικού καπιταλισμού, ο νεοέλληνας έχει οδηγηθεί μέσα από την επικυριαρχία των δυτικών προτύπων της αγοράς και των καταλοίπων της κακώς νοούμενης ανατολίτικης κουλτούρας σε μια ατέρμονη, άνευ ουσίας πορεία εντυπωσιασμού με έπαθλο τινές άλλες ασήμαντες ή επίπλαστες χάρτινες κούπες.